

SZABADSÁG

A MISKOLCZI FÜGGETLENSÉGI ÉS NEGYVENNYOLCZAS PÁRT KÖZLÖNYE.

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL

Széchenyi-utca 34-ik szám. SZELENYI és TÁRSA nyomdája.

A lap megjelen minden szerdán és szombaton.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos:

RUTTKAY MENYHÉRT.

Helyettes szerkesztő:

BUDAI JÓZSEF.

ELŐFIZETÉSI DIJ:

Egész évre 10 kor. Félévre 5 kor. Negyedévre 2:50 kor

Egyes szám ára 14 fill.

A modern Ikarus.

A ki Vázsonyi Vilmos urat bántani merészi, az — *antiszemita*. Ez a gondolat vonul végig dr. György Károly ur cikkén, mely a „Miskolczi Napló“ tegnapi számában megjelent. Mi bántani bátoroktunk Vázsonyi Vilmos urat, tehát — *antiszemiták vagyunk*.

Csodálatos gondolkodás!

Mikor Kossuth Ferencz politikai szereplését keményen megbíráltuk, senki sem fogta ránk, hogy *anti-lutheranusok* vagyunk. Mikor Eötvös Károlyt megtámadtuk, senki sem mondta ránk, hogy *anti-kálvinisták* vagyunk. És a mikor Ugron Gábort kegyetlenül meghurcoltuk, senki sem bántott meg azzal, hogy *anti-katholikusok vagyunk*. De mihelyt a köztéren szereplő férfiak között olyan ember fölött mondunk erős bírálatot, a ki véletlenül zsidónak született, azonnal ránk kenik, hogy *antiszemiták* vagyunk.

Pedig hát isten látja lelkünket, hogy ebben nincs semmi igazság. A mi lelkünkben a legtisztább testvéri szeretet lakozik minden becsületes polgártársunk iránt, legyen az akár katolikus, akár lutheránus, akár kálvinista, akár zsidó. Csak az az egy hibánk van, hogy *bálványokat nem ismerünk*. Bálványimádók nem vagyunk.

Mi nem tartjuk bálványunknak se Kossuth Ferenczet, se Eötvös Károlyt, se Ugron Gábort; mert ők nem Kossuth Lajosok, nem Rákóczy Ferenczek és nem is Kinizsi Pálok. Ennélfogva engedje meg nekünk dr. György Károly ur, ha nem tartjuk bálványunknak Vázsonyi Vilmos urat sem, mert Vázsonyi ur még az elől említett hazafiakhoz mérve is nagyon kis legény.

Ha dr. György Károly ur Vázsonyi Vilmos urat bálványként imádja és vigasztalhatatlan lett a mi támadásunk miatt, azt nagyon sajnáljuk, de róla nem tehetünk, mert a mi támadásunkra megvolt az alapos ok.

Nem fejtegetjük az okokat. Ezeket mult

számunkban eléggé kifejtette maga a cikkíró. Mi csak annyit mondunk, hogy bennünket Vázsonyi ur iránt soha semmiféle rossz indulat nem vezérelt. Őt tettei után ítéljük meg mindenkor. Alig néhány hete annak, hogy a legmelegebb elismerésben részesítettük őt, a mikor a párbajmánia ellen való fellépésével bátorságának oly fényes tanubizonyosságát adta. Akkor megérdemelte az elismerést. De most! Uramfia, most, a mikor a magyar nemzet legszentebb tradícióit gunyolja, a mikor a történelem tanításának *farkasbőre* alatt hőseink nagy alakjait *megugatja*. No kérem, ha még ezért sem érdemlené meg a legkegyetlenebb támadást, akkor semmiért sem ezen a világon.

Támadásunk nagyon is gyenge volt. Sokkal erősebbet érdemelt volna.

No de hát megjött ez is. *A magyar képviselőház szerdán tartott ülésében a legmélyebb felháborodással mutatott ajtót ennek a nagy hazafinak.*

Nem akarjuk ezt az álláspontunkra rendkívül kedvező eseményt dr. György ur állításai ellen kiaknázni. Pedig de gyönyörű vonatkozásokat lehetne ebből felhozni. Például, hogy többet ne említsünk, azt mondja dr. György ur, hogy „Vázsonyit megvédik az igaz függetlenségi és 48-as párt vezeterei.“ No hiszen szépen megvédték. „Mikor Vázsonyi — így írja a kormányparti „Magyar Hirlap“ — az ülésben újra felállt, már szóhoz sem hagyták jutni. *A Kossuth-pártról vadul kiáltották feléje: Menjen innen! Ki vele!*“ És Vázsonyisápadt arccal kivonult a tereméből.

Nem folytatjuk. Ennek a gyászesetnek felhasználása nélkül is meg van a mi álláspontunk erőssége. Minden igaz hazafi tisztán látja, hogy mi nem a *zsidót*, hanem a nagyszájú *embert* támadtuk. Így jár az, a ki hirtelen és gyorsan akar emelkedni és a magasba jutni. A ki gyenge viasz-szárnyai alá erőnek erejével odaszedi másoknak: *a függet-*

lenségi pártnak vagyis az igazi demokratáknak elveit s azzal kérkedik, hogy csak ő az egyetlen demokrata, a ki a nép jogaiért harcol. Ez a modern Ikarus is leszédült a magasból és . . . no de nem bántjuk Vázsonyi urat, mert megint ránk fogják, hogy — *antiszemiták* vagyunk. (—t.)

Demokrácia és ráfogás. A „Miskolczi Napló“ tegnapi száma megtámad bennünket, a miért a Vázsonyi ur tapintatlanságát és a hazafiaságot kulturbestiaság jelzővel illető kifejezéseit egy tárgyilagos cikk keretében szóvá tenni merésztük. Ismétljük, hogy az olyan demokratságból, melynek a hazafiaságot semmibe vevő *nemzetközi szociáldemokrata mellékize van*, mi legalább nem kérünk. Különbö elismerjük, hogy hibáztunk, mikor cikkünk megírása alkalmával nem vettük figyelembe, hogy Vázsonyi ur véletlenül zsidó, s mint ilyennek, közéleti szerepléséhez annak veszélye nélkül keresztény ember nem szólhat, hogy az antiszemita, reakzionárius, ultramontán, fekete lovag jelzőket a fejéhez ne vagdossák, avagy a „munkára és miveltségre képtelen“ kifejezésekkel megbélyegezni ne próbálják. Ha tehát nem voltunk elég óvatosak, viseljük most a következményeit. Ugy látszik, bizonyos lapok anyagi felledüléséhez nagyon előnyös volna egy kis *mesterségesen tenyésztett helyi antiszemitizmus*. A mennyiben ennek megteremtésében reánk számítanak, sajnálatlall kell kifejezünk, hogy ezt a kollektív szivességet nekik meg nem tehetjük. *A cikkíró.*

A modern nevelés áldozatjairól.

Az őskor homályában, a büszke Helasz véröntözte síkjain, élt egykoron az álbölcsek egy hírhedt osztálya, a mely a mindentudást fitogtatva, pénzért bármilyen tudományos nézetet védelmezett; — ez volt a *szofisták* bölcsészeti felekezete.

Napjainkban is találkoznak elegenden, kik alig végezve pár iskolát, „mindentudók“-nak képzelik magukat, minden-

ROSENBERG GYULA

szőnyegek, függönyök, takarók és pokróczok nagy áruháza
a volt Makra-féle helyiségben (Debreczeny ház)

Mähr Károly ural szemben.

Gyapju, csipke és tüll **függönyök**. Futó- és szalon-**szőnyegek** minden minőségben. **Paplanok** és **matraczok** lószőr és afrique(tengeri fű).

A legolcsóbb szabott árak minden darabon feltüntetve.

elsőrangu női divat-áruháza
a színház-épületben.

Szíves értésére adom a tisztelt hölgyközönségnek, hogy a **téli idényre** valódi angol és francia **szövet- és selyem ujdonságaim** választéka beérkezett. Mintákkal vidéke készséggel szolgálók és minden rendelést **bérmertesen** küldök.

Szigoruan szabott árak! Készízetésnél 5 százalék engedménnyel.

hez, még a legkomolyabb vallási, társadalmi és politikai kérdésekhez is hozzászólnak, mindent kritizálnak, beszélnek, lármáznak, mintha ők találták volna fel a bölcsek követ és ezek a *modern szofisták*. Összes tudományuk a nagy felületen elterülő vizsikhöz hasonlít, mely csakhamar elpárolog, a mint a nap sugarai érik és egyebet sem hagy maga után, mint büzhödt salakot és kietlen pusztaságot.

És mi e modern szofista tudálékoság tulajdonképeni oka?

Semmi más, mint a félszeg nevelés, mely alapos tudás helyett a sokat tudásra törekszik, a szivnemesítés és jellemképzés mellőzésével az északult bálványozza és ezáltal az álbölcsek, tudálékosok amugy is elég nagy számát még inkább szaporítja.

E beteges szellemtől van már inficiálva a mi iskoláink is, kevés kivétellel. Teletömi az ifjuság elméjét sokféle tananyaggal, melyet az nem képes megemészteni. És e sok megemészthetetlen ismeret károsan hat ki azután az ifjuság *szellemi* és *testi* kiképzetésére egyaránt. Mint az aczélrugó tulságos feszítés folytán mozgékonyosságát elveszti: épen úgy testünk, lelkünk is elzsibbad a szellemi erő túlfeszítése folytán. Rakják meg kincsekkel a hajót, de ha sülyed, kiket terhel a felelősség? Valódi kis egyetemekké lettek a középiskolák, a hol felületes encyclopedismus uralkodik s a melynek gyümölcsei oly fanyaran esnek vissza fejünkre s a mi felett benső fájdalommal jajdulnak fel orvos szakfőriaik és a tébolydák orvosai.

Ott ül a gyermek az iskolában, arczán a kóros sápadtság, melyet a felületes emberek érdekes városi színnek neveznek; de az nem más, mint a romlatlan friss élet és szivós egészség hiányának bélyege. Pedig kipróbált igazság, hogy a lélek csak ép testben ép. Beteg tehát azért itt a lélek is.

A nagy Humboldtról mondják, hogy egy alkalommal felkiáltott: „hogyan szerencsésnek tartja magát csak azért, mivel nem a mai kegyetlen iskolarendszer kelepczéjébe esett; mert különben testileg-lelkileg elveszett volna!” És talán nem volt igaza!

Felséges uram! — mondá nem régen egy jeles államférfi uralkodójának — ha ez a mostani északiskola még pár évig fennáll, úgy biztosítom, nem találunk többé *katonának való* embert! És nem találó, való-e e megjegyzése!? Hát az egyszerű deák, ki midőn az iskolából kikerült, e szavakat írta a tanzsoba ajtójára: „*Vége szenvedéseimnek!*” nem drasztikus ítéletet mondott-e a modern iskola vívmányai felett!?

Panaszkodnak manap a szülők gyermekeiknek mind nagyobb mérvben elhatalmaskodó mell-, szem-, gyomor és idegbajok ellen, a vértódulás, vérszegénység, tüdőszorvadás ellen stb., melyek nevét nem ismerték az emberek ama régi időkben, midőn még a mostani hypertudálékos nevelési áramlat nem pusztított annyira és e bajok terjedéseért kizárólag a mai iskolarendszert szeretik vádolni a szülők: de azt feledni látszanak, hogy mindezen bajokat ők maguk is előmozdítják a házi nevelés ama ferde irányával, melynél fogva sok hiu szülő annyi tanulóval halmozza el gyermekét otthon az iskolai tantárgyakon kívül, hogy minden szabad idejét, a nyugalmat, pihenést, felüdülést, erőtgyűjtést teljesen lehetlenné teszi. Megszakítás nélkül követik egymást otthon a magán-órák, csak hogy a gyermek „talentummá” váljék. A szülők nem gondolják meg azt, mily szomorú következményei lesznek e hiúságnak gyermekeik testére, szellemére s egész jövőjére nézve!

Van a németnek egy példabeszéde, a mely kategorikus rövidséggel felel meg sokaknak azon törekvésére, mely

arra céloz, hogy a gyermekek mentől több ismerettel halmozottassanak el. Azt mondja erre a német; „Was zu viel ist, ist ungesund”. Igen természetesen, ezen közmondásnak csak akkor lehet igaza, hogyha maga az ismeret tananyaga nincs harmonikus összhangzatba hozva a gyermek testi és szellemi receptio erejével.

Videant ergo consules! nehogy a tulmívelő boldogítási törekvésekkel úgy járjanak, mint a monda szerint ama tulokos háziasszony, ki, hogy annál termékenyebbé tegye egyetlen jó tojó tyukját, annyira túltömte eledellel, hogy nem sokára végkép megszűnt tojni.

Sugár Ignác ur a „Szabadság” 29-iki számában annak ad hangot, hogy én felemlítettem azt az eljárást, hogy felolvasásainkat ócsárolta, mielőtt azokat elkezdtük volna. Elhiszem. Nem is kérek tőle ez uttal csak annyit, hogy ő is higgye el nekem, hogy a közügyekben igaz buzgósággal fáradozó embernek rosszul esik az, ha épen olyan egyének igyekeznek utjába akadályt gördíteni, kiktől özetlen munkájában támogatást reményelt, sőt jogosan várhatott. A személyemre vonatkozó kifejezéseire megjegyzést nem teszek, mert az már nem közügy; én pedig nem magán kedvtelésből, hanem azért szoktam írni, hogy azzal az ügyet, melynek szolgálatába szegődtem, lehetőleg előre vigyem.

Porcs János.

Országos képviselőnk kis tükre.

— Irta: **Gondy Károly**. —

(Folytatás és vége.)

Az országházban főképp a jogtudósok szerepelnek, kik a Házon kívül és ex professo szerepelnek. Az ország egész Bécsig egy nagy pertár, miből a vád-vád után egyformán kijár. Második sorban az egyház felkentjei, kik felváltva prédikálnak, a Ház és egyház felett.

Argus szemmel strázsálnak. Kerestetük

TÁRCZA.

A cactus-morliflor.

— A „Szabadság” eredeti tárczája. —

Irta: **Vajdai Szabó István**.

Nem tudom, minek szólítottak a tizen-nyolczadik században. A letűnt század első felében „*piperkőcz*” volt a neve; később a *dandy* valamivel enyhébb elnevezést plántáltak at nyelvünkbe, majd *gigerli* lett. *Fenygyereknek*, *gaminnak*, nevezték egy időben; *cactus-morliflor* volt a neve legutóbb, azután *ci-ci* . . .

Van bizonyára még egy csomó ilyen fajta elnevezés, mely a piperkőcz fogalmának százféle árnyalatát fejezi ki.

Mert a hány kasztja van a társadalomnak, a hány osztályra, egyéni hajlamok, speczialis tulajdonságok szerint csoportosuló töredékekre szakad egy társadalmi rend, annyi féle változatban tűnik fel a *cactus-morliflor* vattával, fűzővel daliássá tett alakja.

A kipomádézott borbély-legény, a ki szabad óráiban vivóleczkéket vesz; a keres-

kedő segéd, ki vasárnapra tartogatja a hét-köznapokon át hallott, mondott, levegőbe eregetett szellemi rakétákat, csak olyan *dandy*, mint a fiatal mágnás gyerek, a pusztuló gentry, vagy a gyarapodó pénzarisztokrata csemetéje, a ki rubintos karperecczel csörtet végig az utcán.

A poros hivatal-szoba csak olyan mértékben önti magából a *fenegyerekeket*, mint a *szépélettről*, *gyönygyélettről* híres kaszárnya. Természetes, hogy Mars fiai más módon léhák, mint teszem azt Garami Mór fűszeres unokái.

Bivaly-bőr az arczon, biztosan célzó szem, spadasini ügyesség, aztán tiszta kragli és hidegvér! . . . Van ezen kívül *pisztolygalancsin*, szolidan vagó *kard* és *nyílttér* . . .

Ezek a főbb tulajdonságai a *cactus-morliflor*oknak . . .

Én istenem, mikor mindez még nem volt feltalálva; mikor a hírlapok nem avatták még a „*nyílttér*” rovatjait felősség nélküli szemétdombokká, a hol minden kakas berzenkedik; mikor a monoklival való fixirozás még nem ment becsületsértés számba; mikor a becsületsértés nem koncentráldott a tyukszemekre, melyeket provokálás nélkül nem lehet megtaposni, akkor mi-

lyen *kezdetleges* állapotban is lehetett a — *becsület!*? . . .

* * *

De hát nem minden *dandy* krakéler is egyszersmint. Vannak köztük jámbor lelkűk, a kiknek minden idegük megrezzen a piros vér látásától, a kiknek szive csöndes, bekésen dobog a plastron alatt. A kardcsörtetés, a setapalczával való hadonazás végtére is nem provokáció . . .

Ezek azonban csak visszafeljődött alakok, a kikre mély megvetéssel tekint a telivér *ci-ci* . . . Az „*igazi aszfalt-betyár*” hangja bámulatos racscsolás, mely nem tűr ellentmondást; nézése allandó farkas-szem, mely nem acceptal visszanezést; tartása lehetőleg félszeg, járása tipegő.

Találóan mondta egy izben Feszli Géza egy bohème kompániában, hogy: „a milyen önerzéssel dülleszt ki mellét a „*modern hölgy*”, ugyanoly mértékben görbiti meg hatát a „*modern férfi*” . . .

Különbén tévedés volna azt hinni, hogy a krakélereskedő morliflorok fő fő terénuma az aszfalt . . . Van még egy másik birodalmuk is, a *parkett*, a tükrös, csiláros bálterem!

igy nagyobb, duplán nyernek; az egyház-iskola mellett *világit* és szednek. Harmadszor a tanárok, ezek között főképp az egyetemi tanár, kinek ott a Házban magasabb a tan-ár. Egyszerre a miniszterséggel homoralják őket, a tanszékről a miniszteri székbe úgy csalják.

Egyszóval a theo- és theoria hivi szerepelnek, vesta vesztett pongyola beszédben remekelnek. Vágot szüz dohány is van még a fejükben, a mi most még ritkább lesz a megszoritott termelési engedélyben.

Hát ne ösmerjünk a jogásznál mást? Az élet egyeteme ne kívánna egyéb fakultást? . . . És hogy áll törvény kodexünk? Csehül, tótul, németül (?) de sehogyszem magyarul.

A Curia döntvénytára egyre szaporodik, jele, hogy a Ház az elavult paragrafusokkal keveset törődik. Pedig ott van gyufacsomóban a jogászok sokasága, melybe szorult a Haza foszforizáló okossága! De ki itthon egyre csak pert folytat, az országos szekezen keveset tolhat!

Egyszer az országot, majd a vakmerő kocsis a hibás; mindenképp rossz, elhibázott a hívás. Hiába volt Horváth Boldizsár és Szilágyi Dezső kitűnő jogász: a partmariageban, a judiciumban a „királyt“ üti az ász. Tudomány, művészet, sport és kereskedelem, ezekből vajmi kevés ott az értelem. A külföld pedig éppen ezekben kulminál; szívesen átengedi azt, mit Széll tütyörészve komponál. Hiába van ezeknek a külön-külön miniszteriuma, ha az országházban nagyobb a misteriuma. *Judex Curiae: Index curae!*

Az egyszerű származású Horváth Boldizsár sokkal okosabb volt; a miniszteri *bakról* egyenesen a *bankba* hajtatott; míg Szilágyi Dezső addig-addig *contemplált*, míg az esze féltizenkettőre megállt. A minisztereket most már bankba *reclame*-nak csalják; jobb is ha itt a számokra tanítják. Kerkápoly hiába volt professor *matheseos*, neki is maradt a számadás végén az „os“ (csont) . . .

*

Hányszor hangzik itt el a közkedveltségüvé vált „urramm!“ . . .

* * *

És ez megint eszembe juttat valamit.

Jókai mondja egyik gyönyörű novellájában, hogy ez a szó *mulassunk*, azt jelentette egykor: táncoljunk, enyelegjünk, csókolódzunk . . . Manapság meg más az értelme: menjünk ferblizni, makaózni, nyerjük el egymás pénzét!

Milyen jó volna visszavarázsolni azokat az időket, a mikor a kis leány eladó volta mellett sem tartotta mindennapi, közönséges és hasznos hanczurozásnak a mulatozást. De ma?! Egy-egy estély, táncmulatság után dideregve vetjük magunkat a kocsilülésbe és nem szólunk hazáig semmit, ha csak utat nem tör magának mégis a lelünk mélyén *mulatás közben* összegyülemlett *keserűség*.

Régen a blazirt fiatalok szerepére kevés vállalkozó akadt és nem volt előkelőség az életunalom affektálása . . . Akkor jobb, derekabb nemzedékre, igazabb emberek őszintébb kedvteléseire vetettek fényt a fehér gyertyás csillárok . . .

Voltak akkor is megvetésre méltó jellemek, bűnök, melyek Ádámmal születtek és

Hát az egyházi ügy a vezérszálai merre tévedtek? Kelet felé . . . a pusztában összekuszáltan kibontakozásra még mindig lesnek. Hiszen a polgári házassággal, a receptió-val a zsidóság sincs kibékülve, bizony neki sincs az inyére. Tévednek azok, kik azt hiszik, hogy zsidónak kedveztek; elenkezőleg, általuk a papjaik erős állami controlle alá kerültek.

Hát a tanügy hogy áll?

Az önálló (?) felelős (!) Cultus miniszterium, a sok főispán és tanfelügyelő mellett a cselédség még most sem tud írni, olvasni és legtöbb iparosnak nincsen meg a kellő iskolázottsága. Főképp a rajzban érezni a nagy hiányt; pedig az iparnak ez az alapja. — A rajzban van kifejtve az izlés, és minden portéka nem annyira az anyag, mint a rajza után nyeri becsértékét. Németország a rajzával az egész világgal versenyez, és a nemzetiségek végtusájában „evvel“ fog győzni a szlávok felett. —

Nem elég az üdvösségre, csak anyanyelvünknek tért hódítani, mert utoljára a nyelv csak eszköz, kapocs a szülőföldhöz. A real tudományokat kellene jobban felkarolni és ne egyre csak a proletarismust nevelni; mert az országban már nincsen annyi hivatal, annyi baj, hogy a sok pennás ember megélhessen; a real tudomány bárhol a világon ad kenyeret.

*

Az országháznak tehát egyik főhibája, hogy nincsen az ipar és kereskedelemnek kellő képvisellete.

Ha ni csak csak az agrár politikust részesítjük előnyben, akkor kár választani; jobb ha földet közvetlenül az ekeszarv mellett műveljük.

A *szavazó*-gépnél jobb a tengeri morzsoló.

It is better a Shuffeleworth
As a bed parlament-ressort.

Ha mi képviselőinket nem a „bal“ és „jobb“ oldalra osztjuk, de a kellő szakképzettséggel az áldásos középutra menesztjük, megszűnnének a célra nem vezető surlódá-

Omegárral fognak csupán kihalni, de az az ember, a ki tudott mulatni szíve szerint, önző, mellékgondolatok nélkül — az tudott *imádkozni* is, mert *fásult lélekben* nem terem se *szerelmi dal*, se *fohász az Isstenhez* . . .

Az az ember, a ki a táncz, a zene forgatagjában érzi, hogy ő most hevülésében jobb, nemesebb, önzetlenebb, mint egyébkor: az lehet *könnyelmű*, de *gaztette* képtelen . . .

A zárdák, kolostorok lehetnek még bűnök menedékei, de ezen a szentséges érzésben belül nincs *bűn*, csak *erény*, nincs *aljasság*, csak — *felemelkedés* . . . !

* * *

Nem szólok én a mulatozás mámorában történő összekocczanásokról. Más rubika az!

A hivatásos krakélerekről szól énekem, a kik eléd állanak a bálterem ajtajánál, belédütköznek lépten-nyomon és a frivol kritika fellázító hangján beszélnek nőről, szerelemről . . .

Kettős hiány alkotta meg ezeket a divatos kreaturákat: a *szívnek és észnek hiánya!* A szív embere belemerülhet az *érzelem:*

sok, de még a klotür is magától elesne és az országgyűlés, mint hajdan, legfőlebb két hó alatt elvégezhetné azt, mit most egy év alatt sem végeznek; rendesen úgy végeznek hogy újabb pártok keletkeznek.

Megcsappanna így a szakadásig kifeszített cordon, mi a polgárságot ketté választja és békés munkájában folyton hátráltatja. Béke és egyetértés nélkül ki is képzel haladást? ! . . .

*

Mi politikai és társadalmi erkölcsökben nem igen dicsekedhetünk, de még anyagilag is oly rossz lábbon állunk, hogy csak a családi összetartás és szabad munka menthet meg a végbukástól. Nekünk elég, ha Béccsel szemben talpon vagyunk.

De mit mit tesznek képviselőink?

A mandátum (links um! — rechts um!) kézhezvételével azt teszik, a mi nekik tetszik, vagyis azt, a mi rájuk üdvösebb. Ő már nem tizezer ember helyet beszélt, csak maga magát beszélteti . . . Hát nincsenek a mandatumnak vinculumai?!

Ki hatalmazza fel valaha a képviselőt, hogy az ország nevében Bécsbe menjen delegatusnak? Hát mire jó az a nem ide — haza áruló delegatio, a fogadatlan natio negatio? — Hát illik engedelem nélkül magyar embernek Bécsbe menni és meghunyászkodva megszavazni azt, mire itthon a kormánypart egy tagja sem merné adni a szavazatát? ! . . . — Erre feleljen Jókai, a nemzetközi béke bírása!

Vagy a rendkívüli kiadás nem tartozik a Ház elé? Bizony nem a 30 millió ágyu költség ha azokból egy fiát sem kapja honvédségünk.

Igaz, hogy a német atyafiak is ellátogatnak, felváltva adják vissza Budapesten a *visitet*, de mit ér, ha egyebet nem adnak és egyre pénzt követelnek? ! — Arra persze van külön óriási sással díszített palota (csoda hogy nem az országházban gschefeltnek); de hát az már egy kutya, akár Bécsben, akár Budapesten prolongáljuk. írjuk alá a nagy váltót, melyen mindenkor a magyar

az *elme bajnoka* — gondolatvilágába. A ki mindkettőnek híján van: a *sárba fog merülni* . . .

Ez még nem volna baj, mert — *sors*.

De ha ezek a léha teremtmények megsozkodnak és magukkal ragadják nemcsak a hozzájuk hasonlókat, hanem az észnek, a szívnek elvakított, majommá aljasodott emberét is, az elszomorító!

Pedig sok szív van és sok elme, melyet a nyegleség kedvéért tagadnak meg. A hol megjelenik, ott akadnak követőkre is. A hová lábukat teszik, ott *flirt* lép a társalgás helyébe s a kedélyességből *impertinencia* lesz.

Tehát az üresség is — *ragályos*.

Az üresség nálunk inkább kvalifikál, mint disqualifikálna . . .

Ezek azok, a kik mogorván félrevonulnak és hidegségükkel, vakmerőségükkel, tükrök előtt betanult poséjaikkal akarnak *hódítani!*

Hitvány kor az, melyben már a *férfiak is kaczerok* . . .

Mert a *kaczer nő*, még nő, de a *kokett* férfi — *nem férfi többé!* . . .

az elfogadó és a német a fel-forfor-gató.

Hogy a folytonos engedékenység és meghunyászkodás Ausztria előtt hová vezetett, azt már mindenki tisztán látja. Komolyan kellene már gondolkoznunk, ha nem volna már késő, és nem mindenben, minden áron a magunk hivatal parkettjén szántunk, aratunk! Meddig bírja még a nép verejtékén az állam zsoldosait táplálni??!!...

És a sok millió vásárolt képviselő testület megmentené az országot? Meg, egy időre, ha a prolongatiónak megfizetjük az uzsora kamatját: de a tőke menthetetlenül veszve van.

*

Minek is törjük magunkat, minek heczeljük egymást, ha nem sikerül gusztusunkra megejteni a választást? Hadd válaszson maga a „competens“ hivatal, ha minket a józan ész nem reá utal. Megspórolnák legalább a sok milliót; és kerülnénk szép csendben minden rebilist.

Fizessük ebből inkább a kikerülhetetlen kvótát; ne kántáljunk, hanem ösmerjük a kótát.

Hadd veszekedjenek majd magok között; egyék meg, mit mesterük főzött. Tudom, megteremtik magok az ellenzéket, a nélkü, hogy mi szítjuk a tüzet.

Mig hát az „ellenzék“ nem lesz békében, addig mindig ők lesznek előnyben. Örökké minket okolnak, szapulnak, ha mindjárt 61 óta ők az urak...

Istenem! hová lennének akkor egyszerre az ujságlapok? . . . eltűnének, mint a tündér-alakok . . . Elcsendesülne így egészen a már félholt világ és kisütne nappal is a bágyadt holdvilág!

Cseléd mizériák.

Talán a világ elejétől fogva kezdődik, de azért napjainkban is állandóan szőnyegen forgó kérdés a cseléd kérdés, a mely miatt örökös panasz honol mindazok ajkán, a kiket a sors abban a kétes szerencsében részesített, hogy cselédek tarthatnak.

A középosztálynak nagyratörő asszonyai s a nagyvilág folyását irányító divathölgyek, bármennyire közönségesnek is tartják a cselédolgokkal foglalkozni, mégis örökösen a cselédek rosszassága miatt panaszkodnak, ha nem is társaságban, de legalább egymás közt a bizalmas kávé-tracson.

A szó teljes értelmében vett középosztály reális családanyain persze ezek után már nem is csodálkozhatunk, ha minden keserűségük középpontja a rossz cselédségben rejtőzik.

És ez a cseléd mizéria általános ugyyszólván az egész világon. De legalább Dobó Katicza szépséges utódainak meggyőződése szerint, sehol sem olyan nagy, mint épen Miskolcz városában, főleg mióta a dohány-beváltó hivatalt létesítették.

Azóta, mintha csak megbolondult volna valaményi asszonyi cseléd, mind felsrófolta a végtelékig bérkövetelését, úgy, hogy ma már még valamire való minden cselédet sem igen kapunk 8—10 frton alul egy hónapra. E mellett étkezés tekintetében is oly követelők, hogy nem egy, csak „látszatra“ élő uri családnál az ebédjénél nem meri megenni a húst, mert akkor nem marad a . . . cselédnek. — A kávé, reggeli és uzsona már olyan közönsé-

gesé vált, hogy azt a mai napság már ki sem szokás kötni. Az magától értetődik. A mellett még minden vasárnap és ünnepnap délután kimenőt kell adni a cselédnek. Ha színház van, azt is megkívánja, hogy oda is befizesse érte az ember. Na, de ki tudná elősorolni hogy mi mindenre igényt tart a mai cseléd.

És ha legalább jő volna, még nem sajnálná tőle az ember azt, a mit kénytelen nekik megadni.

Igen ám, de mai napság a legnagyobb része nagyképűsködő, mint egy kínai mandarin, tudatlan, mint egy szalamander és valóságos költözködési mániában szenved, akár valami pénzügytiszt. Alig van két hétig egy helyen, már odább kinnakozik. Felmond, ha nincs is oka rá, megyen tovább új helyet próbálni, mert így változatosabb az élete.

Ha azután megunja a dicsőséget, felcsap dohánygyáros „kisasszonynak“, kalapot tesz a fejére, bárha az édes apja napszámba jár is kapálni és úgy éli világát.

Ilyen a miskolczi átlag cseléd pályafutása, Csoda-e azután, hogy már a tizenhárom éves pesztonka olyan kihívóan viselkedik kenyéradójával, hogy rögtön oda vágja neki az első komoly szóra: „Ha nem tetszik, elmegyek, keressen magának más bolondot“...

Hát bizony sok, nagyon sok a baj a cselédekkel. Más törvényeket kell hozni velük szemben, mert utoljára annyira el lesznek kaptatva, hogy azt is megkívánják, hogy a nagysága fésülje meg őket minden reggel.

UJDONSÁGOK.

— **Márczius 15.** A még távol eső márcziusi ünnepre vonatkozólag szép eszmét pendített meg legutóbb a miskolczi elemi tanítók Ottionkörre, hogy t. i. az összes miskolczi elemi iskolák együtt ünnepeljék meg **márczius 15-ikét.** E végből körlevelet intézett az elemi iskolák összes tanítóihoz, a kiktől a válasz már vissza is érkezett azzal, hogy lelkesedéssel csatlakoznak az indítványhoz. A módokat legközelebb állapítja meg az Otthon kör választmánya.

— **Halálozás.** *Keresztessy* Sámuel városunk egyik köztisztelőben élt polgára tegnap reggel jobbjére szenderült. A megboldogultban *Keresztessy* Sándor városi szám-tiszt és dr. *Keresztessy* József budapesti ügyvéd édes atyjukat vesztették el. Derék polgártársunk temetése holnap, azaz február hó 2-án megy végbe. Áldás és béke lengjen porai fölött!

— **Kongresszus Miskolczon.** Az *O. M. G. E. kivándorlási* bizottsága e napokban ülést tartott, a melyen *Buday* Barna előadó bejelentette, hogy a székely kongresszuson kívül az OMGE. még három országrészi kongresszust akar rendezni és pedig: Temesvárott, Keszthelyen és *Miskolczon.* A szükséges intézkedéseket már legközelebb megteszik.

— **Névmagyarosítás.** *Grünberger* Miksa miskolczi lakos vezetéknévét belügyminiszteri engedéllyel „*Székely*“-re magyarosította.

— **A bíróság köréből.** *Karcsagi* Lajos kir. törvényszéki és *Prámer* Gusztáv kir. járásbírósi joggyakornokok kölcsönösen áthelyeztettek.

— **Ál orvos állás.** A helybeli „Erzsébet“ közkörháznál tudvalevőleg lemondás folytán üresedésbe jött orvos állásra a multkor hirdetett pályázat meddő maradt, a mennyiben pályázó nem akad. Ujból kiirták tehát a pályázatot, s most — mint értesülünk — négyen is pályáztak. Ezek: Dr. *Truskovszky* Gyula roznói kórházi orvos, dr. *Szende* Emil nyirbátori orvos, dr. *Guttman* Vilmos egri orvos és dr. *Flamm* Sándor miskolczi orvos, ki jelenleg a kassai katonai kórházban teljesíti katonai szolgálatot, kik közül báró *Vay* Elemér főispán *Szende* Emilt nevezte ki.

— **Eljegyzés.** *Elek* István máv. mozdonyvezető f. hó 28-án eljegyezte *Machay* Ignác kedves leányát, *Juliska* kisasszonyt.

— **Gyász hír.** Özv. *Kaszonyi* Endréné szül. *Futó* Eszter, szalontai ev. ref. lelkész özvegye, január hó 27-én hosszas szenvedés után 76 éves korában meghalt Mező-Keresztesen. A köztisztelőben álló urnó temetése e hó 29-én ment végbe nagy és mély részvét mellett. Nyugodjék békében!

— **Esküdszéki tárgyalások.** A miskolczi kir. törvényszéknél az ez idei első esküdszéki főtárgyalások mint már közöltük, február hó 3-án, hétfői napon kezdődnek. Ez ülésszakra 11 ügy van eddigéle kitűzve. Az esküdtek a következő ügyekben fognak itélkezni: Február 3-án (hétfőn) vádlott *Kirinó* Sándor szándékos emberölés büntette. 4-én (kedden), vádlott *Horváth*, helyesen *Galamb* József és társa, rablás büntette. 5-én (szerdán), vádlott *Berecz* Erzsébet, gyújtogatás büntette. 6-án (csütörtökön), vádlott *Szabó* József, rablás büntette. 7-én (pénteken), *Gál* Ferencz, halált okozott sulyos testi sértés büntette. 8-án (szombaton), vádlott *Lusser* Ferdinánd és 7 társa, halált okozott sulyos testi sértés büntette. 10-én (hétfőn), *Bárdos* András és *Bartha* János György, szándékos emberölés büntette. 11-én (kedden), vádlott *Herczeg* Miklós és 3 társa halált okozott sulyos testi sértés büntette. — 13-án vádlott *Csikász* György szándékos emberölés büntette. — 14-én vádlott *Magyar* Sámuel szándékos emberölés büntette.

— **A szőlőbirtokosokat** holnap délután 3 órára értekezletre hívta egybe *Radvány* István kir. tanácsos, oly célból, hogy a borhamisítokat üldözzék s a nagy anyagi áldozatok árán ujáteremtett szőlők terméki értékesítésénél a szőlőbirtokosok egymást támogassák. Az értekezlet iránt, mely a városháza nagytermében tartatik meg, a szőlőbirtokosok körében nagy az érdeklődés. Szó van arról, hogy megalakítják a „bor-és szőlőértékesítő egyesületet“.

— **Az ügyvédi kamarából.** A miskolczi ügyvédi kamara közhírré teszi, hogy dr. *Pösch* József ügyvéd, Rozsnói székhelyi, az ügyvédek lajstromába bejedyez tetett.

— **Hitközségi gyűlés.** A miskolczi izr. hitközség csütörtökön délután tartotta meg rendes évi közgyűlését dr. *Genesi* Samu elnöklete alatt a melyen a folyó 1902 évi költségelirányzatot változatlanul elfogadták. — Fontos tárgyat képezte a közgyűlésnek egy újabb, 100,000 koronás kölcsön felvétele, a mely a templom és iskola építkezése folytán vált szükségessé. E tárgynál élénk vita indult meg pro és kontra, míg végre a közgyűlés a kölcsön felvétele mellett döntött.

— **A „Miskolczi Takarekpénztár“,** városunk régi pénzügyintézete e hó 23-án tartja 57-ik közgyűlését, a melynek tárgysorozatában fel van véve a mult év üzleti jelentése, a nyereség felosztása, a választmány kiegészítése és négy felügyelő bizottsági tag választása.

— **Betörte a fejét.** Tegnap délelőtt a forrásvölgyön játszadózott több gyermek, miközben *Daruka* Győző 19 éves legény tégladarabokkal hajigálni kezdte őket. Egy tégladarab a 11 éves *Kamasi* Károlyt fején találta, s rajta sulyos sérülést ejtett. Feljelentették a rendőrségnél.

Hivatalától megfosztották. Csatáry János mező-keresztesi ev. ref. tanítót az alsó-borsodi egyházmegye bírósága állásából elmozdította, azért, mert ő házasságra lépése alkalmával — róm. kath. nőt vévén feleségül — a róm. kath. egyház javára reverzálist adott, vagyis kötelezte magát, hogy születendő gyermekei róm. katolikusok lesznek. Csatáry az egyházmegye határozata ellen a tiszáninneri ev. ref. egyházkerület bíróságához felebbezett. A kerületi bíróság Kun Bertalan püspök elnöke alatt tegnapi tartotta ülését Miskolcra. Ítéletében kimondta, hogy Csatáry János nemcsak Mezőkeresztesen, hanem Magyarországon egyetlen ev. ref. egyházban sem foglalhat el tanítói állást. Ezt az ítéletet — mint halljuk — szintén megfélebbzik a konventi bírósághoz.

Kolduló leány. Herskovics Szeréna szegedi lakos tegnapelőtt segélyt kérő ívvel és orvosi bizonyítvánnyal beállított Szathmáry Király Pálhoz, a ki rendőri engedély nélküli koldulást gyanusnak találván, az okmányokat a rendőrségre küldte, a leánynak pedig azt mondotta, hogy kellő igazolás után irásait ott visszakapja. A délután folyamán egy Gross Herman nevű ember állított be a rendőrségre, kérve az okmányokat. Előadta, hogy ő ismeri a leányt, ki beteg atyja, Herskovics Herman kassai s. kántornak gyűjt. A rendőrség előtt gyanusnak tűnt fel Gross is, s miután Baján kiállított rendőri igazolványa sem volt korrekt, letartóztatták. Mindkettőjük személyazonosságának és az okmányok hitelességének beigazolásul rendőrségünk a kassai és a bajai rendőrséget megkereste.

Tolvajlás. Simon Gézáné Mátyás királyutcai lakásának fűszekamráját Csagány Erzsébet napszámosné feltörte, s onnan fát és szent akart lopni, de a házbeliek észrevették és átadták a rendőrségnek.

Eltolonczolt csavargók. A rendőrségnek télen kétszer annyi dolga van, mint bármely más évszakban. Nap-nap mellett fogdossák össze a csavargókat, a kik majdnem valamennyien idegen illetőségűek. Tegnapelőtt is elfogtak két gazembert, Zsiga József sándorfalvi és Demeter János felső-sztrégovai illetőségi csavargókat, s eltolonczolták őket illetőségi helyükre.

Utonállás. Maguta András szerencsi cukorgyári munkás itteni lakóinak meglátogatása után haza akart utazni, s tegnapelőtt este gyalog a vasúthoz ment ki. Utja a Buzatéren vezetett keresztül, hol Horváth Irma cigányleány megállította, s egy alkalmas pillanatban 14 korona készpénzét klopota, de Maguta észrevette, s beakisértette a rendőrségre.

Itt a farsang! Karneval herceg, a híres házasságközvetítő csörgős sapkájával már jó ideje bevonult Miskolcra és most javában folynak a táncmulatságok, és a bálók. Öregnek, ifjunak nincsen ma más gondolata, mint a tánc, a mulatság. Bálba, mulatságba készül ma mindenki. Igen ám, de a ki bálba, táncmulatságba akar menni, annak *finom és elegáns ruha* kell. Hol veszi ezt a mai éhínséges, pénzsűk világban? No de minden bajja van orvosság. Ott van *Szántó Mór!* Ő nála, az ő üzletében van az orvosság, a hol a *legfinomabb, legelegánsabb bál öltönyök hallatlan olcsó árban kaphatók.* Egyik szemfüles riporterünk tanuja volt annak a jelenetnek, a midőn Miskolc legszebb leányai s leggazdagabb menyasszony jelöltei fogadalmat tettek Karneval herceg előtt, hogy a farsang alatt csak azzal a fiatal emberrel tánczolnak szívesen, csak annak a férfinak nyújtják kezüket a szent házasság életre, a ki a táncmulatságok sima parkettjén a *Szántó Mór* üzletéből vásárolt elegáns öltönyben jelenik meg. Feltehetően Miskolc ifjai, házasulandó férfiai, siesetek *Szántó Mór*hoz. Ma a szerencse, a bol-

dogság csillaga csak a *Szántó Mór elegáns öltönyeire ragyog.*

x Remek bál ujdonságok selymek és kelmékben és batistokban, azonkívül nagy selyem eladás maradékokban feltűnő olcsó árakban. Barta Jenő divatárházában Miskolcz.

x Viola crème szeplő, májfolt s az arcz mindenféle tisztátalanságai ellen biztosan ható zsirtalan készítmény. Jóságát legjobban bizonyítja az, hogy 8 év óta forgalomban lévén, azóta számos értéktelen utánzata keletkezett. Egy tévely 50 kr. Hozzá való

Puritas szappan 1 drb 35 kr., 3 drb 1 frt. **Viola puder** fehér, rózsas és crème színben egy kitűnően tapadó ártalmatlan hölgypor, a mely ma már a legelegánsabb hölgyek pipere asztalán foglal helyet. Egy doboz 60 kr.

Évek óta tapasztalom, hogy készítményemet a közönség másoknál is keresi. E helyen tudatom, hogy itt elősorolt közkezdelt készítményeim helyben kizárólag csak nálam kaphatók.

Szabó Béla pipere-szappangyáros, gyógyszer- és illatszertüzlete Miskolczon.

Mulatságok.

Farsangi naptár.

- Február 1: Az ev. ref. filléregylet elite bálja a Koronán.
 „ 1: A miskolci Hadastyán-Egylet táncvigalma a Seperben.
 „ 4: Az ev. ref. főgymn. ifjúságának hangversenyvel egybekötött táncestélye a Koronán.
 „ 5: A miskolci Máv. altisztikör táncvigalma a Koronán.
 „ 8: Az ipartestület táncvigalma a Koronán.
 „ 8: A miskolci ált. munkás-önképző egylet táncvigalma a Seperben.
 „ 9: A miskolci mezőgazdák táncvigalma a Koronán.
 Márcz. 1: A Polgári Dalosegylet táncszal egybekötött dalestélye a Koronán.

A mai bál. A ref. filléregylet ma esti bálja az idei farsang legelittebb mulatsága lesz. Nemcsak városunkból, megyénkbeli, de a messze vidékről is sokan készülnek a mulatságra, melyet agilis rendezőség készített elő, élén *Bulyovszky Gusztáv* kir. ügyész, ki daczára az utóbbi napokban ért balesetnek, fáradhatatlanul dolgozott a bál sikere érdekében.

A Polgári Dalos-Egylet márczius hó 1 én tartja nagy népszerűségének örvendő táncszal egybekötött dalestélyét a Koronaszálló nagytermében.

Bolondok congressusa. A „Jószerecsé Dal- és Önképzőkör“ által folyó évi február hó 9-ikén a gyártelepi munkás étteremben Bolond congressust tart. — Felszólíttatnak az összes, e kitüntető címre pályázó női és férfi bolondok ügyes-bajos dolgaiknak megbeszélése céljából a fenti napon összegyülekezni, megjegyezve, hogy a congressus fentartja magának a legszebb jellemezéssel bíró legnagyobb bolondot jutalomban részesíteni, olyképp, hogy a legtöbb szavazatot kapó 3 női és 1 férfi bolond 1—1 díszes emléktárgyban fog részesülni.

Az e célra szolgáló szavazó bárczák 4 filléért a congressus helyén az egyes hivatalos bolondoknál lesz kapható.

A congressus fényének emelésére a világ leghíresebb bajvivóit, színészeit, Barnum állatseregletét szerződtettük, a kik külön sátrakban a mulatni akaró bolondok rendelkezésére fognak állani. Bemutatjuk a bur angol háborut és azonkívül sok más olyan dolgokat, a mi a tagok mulatságára fog szolgálni. Azon tiszteletbeli bolondok, kik bolond öltöny nélkül jönnek a congressusra, 40 fillért a pénztárnál egy bolondjelvényt képező sapkát kötelesek váltani.

A congressusra a belépés tagoknak 40 fillér, idegeneknek 1 korona lefizetése ellenében engedtetik meg.

Jegyek tagoknak lehetőleg előváltandók d. e. 10—12 óráig a VI. sz. kapunál és este a pénztárnál.

A congressus este fél 8 órakor veszi kezdetét és tart reggel 4 óráig. A zenét a helybeli gyári zenekar és egy cigányzenekar fogja szolgáltatni.

15 éven aluli bolondok részt nem vehetnek.

Fel tehát!! Igyekeztek mindenki saját érdekét előmozdítani, a mi az által érhető el, ha minél számosabban adnak találkat a congressuson. — A congressus főápolója Stefáni János ur lesz, ki tartozik minden bolondot megfigyelés alá venni.

Mulatságok a vidéken. A *diósgyőri ev. ref. egyház* február 9 én a Tapolcazfürdő tánctermében táncvizigalmat rendez. Kezdeté délután 4 órakor. — A *heő-csabai* iparos ifjúság ugyancsak február 9 én ifj. Róth Herman lakhelyiségében rendez táncmulatságot a róm. kath. iskola javára. Kezdeté este 7 órakor.

Munkások mulatsága. A miskolci általános munkásönképző egylet saját pénztára javára 1902. évi február hó 8-an a Sepér szálloda dísztermében világpostával és tombolával egybekötött táncvizigalmat rendez. Kezdetefe este 8 órakor. Belépti-díj: személyenként 1 korona, családjegy 2 korona, karzat 60 fillér.

A „Protekezió.“

Örömmel s bizalommal tekintett a jövő titka elé az X-i postahivatal fiatal kezelője s kezdett az élettel megbarátkozni, a melyről oly gyakran készült lemondani, de váratlanul a sors megfordítá a kockát s hamást nem, legalább egy kis tápláló reményt hozott az amugy is sokat szenvedett szívek, mely martalékul lett dobva a sors kegyetlen kezének.

Most, midőn az X-i postahivatalnál a postamesteri állás megüresedvén, beadá kérvényét minden protekció nélkül, egyedül érdemeire hivatkozva s egy nyilatkozatra, melyet aláirt a falu színe-java, hogy csak őt, csak őt öhajtsák a postamesterüknek. Bizott a sorsban, hogy végre betelt a pohár s remélte, hogy valahára kiderül életének ege s boldog, nagyon boldog lesz új otthonában, előre szöve a szebbnél-szebb álmokat.

Mily pontosan fogja hivatalát vezetni, felettes hatóságának meglegedésére.

S míg ő a szép álmokat szövögeté, az idő addig csak haladt előre s mindinkább közeledett az eldöntés napja.

A „protekeziók“ pedig működtek s dolgoztak egymás ellen lankadatlanul.

A „Méltóságos“ ur meghányja-veti a sok kérvényt, a szama nem nagy ugyan, mindössze 11, de egy ily kicsiny állást tekintve, a hol ugyszólván a megélhetés sincs teljesen biztosítva, soknak modható.

A protekciók jönnek-mennek, kérve a méltóságos urat, hogy pártfogoltjaikat nevezze ki a megüresedett állásra s a méltóságos ur ígér füt-fát mindenkinek, hogy az állás betöltésénél figyelembe veszi pártfogoltja kérvényét.

De a többinél hatalmasabb „protekezió“ kopogtat a „méltóságos“ ur ajtaján s mindent feledve lép elé.

— Kérlek, kedves barátom, légy szives pártfogoltamat az X-i postahivatalnál megüresedett postamesteri állásra kinevezni.

— Kérlek szépen, előjegyzem, s biztosítok, hogy senki más kinevezve nem lesz, csak akit te parancsolsz.

S a míg ezek így folynak, addig ő várva várja az érkező postákat, hogy mikor jön a kinevezése, mert el sem tudta képzelni, hogy más kapná meg ezt az úgy megérdemelt állást — s végre hosszú idők után megérkezik.

Lázás izgatottsággal bontja fel az igazgatótól címére érkezett levelet.

Óh, de a várva-várt kinevezés helyett csak pár sor rideg irást talál. Hogy „a kért állásra más pályázó neveztetett ki.“

Szomorúan dobja el magától az iratcsomót és sajnosan győződött meg arról, hogy a tisztviselő életének egyik legfőbb tényezője a — „Protekció.“

Noszkay János.

Színház, művészet.

Heti műsor.

Február 1. Szombat:	„Francillon“ színmű	Gróó Valéria felléptével.
2. Vasárnap:	„Szula Miczi“ opera paródia	(először).
3. Hétfő.	„Asszonyregiment“ operette	(leszállított helyárrakkal.)
4. Kedd:	„Napfogyatkozás“ operette.	
5. Szerda:	„A páholy“ vígjáték	(elősz.)

Dolly.

(—f—) Kedden este *Kövessy* Albert kecskeméti színházgató felléptével „Dolly“ énekes vígjáték került színre.

E rendkívül szentimentális darabot inkább a színművek, mint a vígjátékok közé lehet sorozni. *Cristerson* Henrik svéd író után alkalmazta magyar színre *Kövessy* Albert, ki nemcsak mint kitűnő színész, hanem mint termékeny és jó író, nagy sikereket aratott.

Dolly, gróf Vidraynak törvénytelen gyermeke, *Bárdossy* Andor festő műtermében nevelkedett fel, ki őt leányként tartotta. A gróf felesége tudomást szerez Dollyról, s házába fogadja, azonban rosszul bánik vele s miután Dolly nem akarja tovább tűrni a grófné rideg bánásmódját, visszaszökik *Bárdossy* festőhöz. A gróf, grófné keresésére indulnak a műterembe s *Bárdossy*tól követelik Dollyt. Ő azonban nem tudja, hogy Dolly, a kit szívből szeret, nála van s midőn a festő a grófnak azt mondja, hogy a leány nincs nála, Dolly előlép s nyíltan kijelenti, hogy nem megy vissza, mert *Bárdossy*t szereti. A grófné enged, miután a gróf erélyesen lépett fel s Dolly *Bárdossy* felesége lesz.

A czimszerepet *Szarvassy* Ilona játszotta dicséretet érdemlő ambícióval. *Kövessy* Albert a gróf szerepében brillírozott. Humorral, pomás és mindig diskkrét komikummal alakította a vén ruét. A közönség nagy báberkoszorúval jutalmazta s többször a lámpák elé hivta. Kitűntek még *Rajz*, *Kemény* és *Cseőregh*.

Folt, a mely tisztít.

Echegaray e nagy hírű darabjában, a melyben a kiváló író kedvencz tárgyával, a rágalommal foglalkozik, aratott szép sikert szerdán este *Gróó* Valéria, a Nemzeti Színház volt tagja, a ki szerződötési czélból vendégszerepel színházunkban.

Igaz, őszinte ünnepeztetés volt az, amelylyel a közönség a művésznőt fogadta, s egész este elhalmozta. Rokonszenves egyénisége már első jelenésében feltűnt s csak fokozódott a későbbiekben. Szép alakja, plasztikus mozdulatai, kellemesen csengő hangja, praedistinálja őt a színpadra. A természetesség, nemes egyszerűség leghatalmasabb eszközeivel hat és győzedelmeskedik minden nehézségen. Rendkívül fárasztó és nagy tanulmányt igényel *Matilde* szerepe, a melyet kitűnően játszott és alakított. A közönség minden jelenése és minden felvonás után többször kitapsoita s igen szép virágcsokorral jutalmazta. Eleintén kis lámpalázzal küzdött, de csakhamar beleélte magát szerepébe. Toiletteje pazarok voltak. Hogy szerződötése határozott nyereség lenne, azt fölösleges kijelentenünk s már ez alkalommal üdvözljük is, mint jövő évi társulatunk egyik jeles tagját.

Bakó László *Don Justot*, a bölcselkedő, higgadt, tapasztalt öreg házibarátot játszotta, a tőle már megszokott, kitűnő alakítással. *Enripuetet Szarvassy* Ilona adta. Ellenszenves és nehéz e szerep, a melyben kifogástalan nyújtott. A nagynénit, a kinek szemében a két leány között csak az lehet hófehér, a kit az ő nábob fiának szant, *Follinuszné* alakította igazi művésziességgel. Jó volt *Rajz* is *Fernandó* szerepében s *Virágh*, mint *Don Lorenzo*.

A vendégművésznő ma este „Francillon“-ban bizonyára ép oly sikert fog aratni, mint szerdán este. Fellépte iránt igen nagy érdeklődés nyilvánul, s mint előre látható, zsufolt ház fog tapsolni nagy művészetének.

Csütörtökön üres ház nézte végig az „Emberek“ előadását, a melyben *Várady* Jolán, *Szarvassy* Ilona, *Follinuszné*, *Rajz*, *Virágh*, *Kalmár* és *Zsoltoványi* jeleskedtek. Az előadást nagyban zavarta a 11-es páholy kaszinószerű hangos társalgása. Tegnap pénteken a „Boszorkányvár“ ment. *Corailet* ez alkalommal *Cathry* Emma, az újonnan szerződötett coloratur primadonna játszotta. Róla jövő számunkban írunk.

Perczel Carola, színházunk prima ballerínája a mai napon megvált a társutattól. Gyenge idegzetének ártott a sok táncz, s orvosi tanács szerint pár hónapi pihenőre van szüksége. E kedvelt tánczosné távozását a közönség őszinten sajnálja s mielőbbi teljes felgyógyulását szívből kívánja.

— A beteg primadonna. *Szegedy* Zelma koloratur primadonna betegségéből teljesen felgyógyulván, kedden a „Napfogyatkozás“-ban fellép.

Szerkesztői üzenetek.

A szerkesztőség névtelen levelekre nem válaszol — és kéziratokat vissza nem ad

P. J. minorita-tanár urnak. Miskolcz. A „Borsodmegyei Lapok“-ban „Egy katolikus“ aláírással közölt cikkre vonatkozó válaszát nem közölhetjük; mert a mi olvasó közönségünk az előző cikket nem ismervén, a választ nem értené meg. Tessék beküldeni a „Borsodmegyei Lapoknak“. Az ha közölte a támadó cikket, helyet ad a védelemnek is. A cikk szerkesztőségünkben bármikor rendelkezésre áll.

Hirdetmény.

A miskolczi villamossági részvénytársaságnak 564/902. sz. megkereséséhez képest Miskolcz város tanácsa mint I. fokú építészeti hatóság — a közeledő tavaszi építkezésekre való tekintettel — közbiztonsági szempontból figyelmezteti az építeni szándékozókat, hogy a házak mentén elhaladó primár villamos-vezetéknek bármi módon, akár közvetlenül valamely testrészszel, akár valamely tárgy útján való megérintése életveszélyes s azért az építkezőknek az ellen a szükséges óvintézkedéseket annyival si inkább meg kell tenniök, mert különben a vezeték érintéséből vagy elszakításából származó szerencsétlenségekért a felelősség őket fogja terhelni.

Tudomására hozzuk egyben a közönségnek hogy nevezett részvénytársaság üzletvezetősége az építeni szándékozóknak mindenkor kész megfelelő felvilágosításokkal és utbaigazításokkal ez irányban szolgálni, anélkül azonban, hogy a netalán előforduló balesetekért bármi irányban is felelősséget vállalna. Miskolcz, 1902. évi január 28-án.

A városi tanács.

Polgármester helyett

Pallaghy,

v. első tanácsnok.

A vonatok indulnak Miskolczról
A tiszai pályaudvarról.

Nap szaka	Óra	Percz	A vonat neve	Hová?
Éjjel	12	54	sz. v.	Budapestre
	2	15	sz. v.	Kassára
	2	37	gy. v.	Budapestre jun. 15-től
	2	47	sz. v.	Budapestre
	3	24	sz. v.	Ujhelybe s Debreczenbe
	3	37	sz. v.	Bánrévénre göm. p. u.
Délután	3	45	sz. v.	Kassára
	6	29	v. v.	Tornára göm. p. u.
	6	53	sz. v.	Fülekre göm. p. u.
	9	38	gy. v.	Budapestre
	11	12	sz. v.	Fülekre
	11	05	gy. v.	Ujhelybe
Délután	11	17	gy. v.	Kassára
	12	45	sz. v.	Budapestre
	1	04	sz. v.	Kassára
	1	37	sz. v.	Ujhelybe
	2	12	v. v.	Tornára göm. p. u.
	3	11	sz. v.	Budapestre
Este	3	26	sz. v.	Fülekre
	3	31	sz. v.	Budapestre
	3	36	sz. v.	Debreczenbe
	6	02	gy. v.	Budapestre
	6	30	gy. v.	Ujhelybe
	6	37	gy. v.	Kassára
6	57	sz. v.	Fülekre	

A vonatok érkeznek Miskolczra

Nap szaka	Óra	Percz	A vonat nem	Honnan?
Délután	6	05	T.sz.v.	Budapestről
	6	12	v. v.	Forró-Encséről
	6	35	T.sz.v.	Szerencséről
	7	59	v. v.	Tornáról göm. p. u.
	9	23	sz. v.	Bánrévénről s Dobsináról
	9	25	gy. v.	Ujhelyről
Délután	9	31	gy. v.	Kassáról
	10	53	gy. v.	Budapestről
	12	37	sz. v.	Debreczenből
	12	52	sz. v.	Budapestről
	1	40	sz. v.	Fülekről göm. p. u.
	1	50	sz. v.	Budapestről
Éjjel	2	56	sz. v.	Ujhelyből
	3	16	sz. v.	Kassáról
	5	42	gy. v.	Kassáról
	5	50	sz. v.	Fülekről göm. p. u.
	5	52	gy. v.	Ujhelyből
	12	24	sz. v.	Kassáról
12	34	sz. v.	Ujhelyről	
1	26	sz. v.	Budapestről	
2	39	gy. v.	Budapestről jun. 15-től	
1	01	sz. v.	Kassáról	
2	56	sz. v.	Budapestről	

Miskolc város közönségéhez.

A miskolci ipartestület Vőneky Mihály helybeli szücsmester kezdeményezésére egy jótékony alap felállítását határozta el, mely alap a munkaképtelen, elaggott iparosok segélyére lesz fordítandó.

E nemes cél elérésére indítványozó 20 koronával, dr. Németh Imre ügyvéd 20 koronával és Karla Bertalan ipartestületi elnök 100 koronával kezdték meg az adakozást.

A létesítendő alap régen érzett hiányt van hivatva pótolni; de csak úgy felelhet meg rendeltetésének, ha megfelelő arányban áll rendelkezésünkre.

Bizalommal fordulunk tehát Miskolc város nemes szívé közönségéhez, mely áldozat készségének anyagi szép tanujelét adta, s kérjük, hogy minket ezen célunk elérésében szíves adományával támogasson.

Köszönettel fogadjuk a legkisebb adományt is, mert minden fillér egy-egy önhibáján kívül rossz sorsba jutott ember szenvedését fogja enyhíteni, — egy-egy titokban kicsordult könnyet fog felszárítani; — a jó szívé adakozót pedig kisérni fogja az a hála ima, mely az enyhülést találó szenvedőktől feléje száll. — Szíves adományokat a testület hivatalos helyiségében felállított perselybe, vagy az elnökséghez kérjük eljuttatni.

A miskolci ipartestület elnöksége.

Ujabb felhívás

az adózó közönséghez.

Ismételve felhivatnak mindazok, kik a házbér, tőkekamat és IV. oszt. keresetadóra vonatkozó bejelentésüket a már közzétett határidőben be nem adták, hogy ezt a vallomásukat 8 nap alatt annival inkább adják be, mivel ellenkező esetben adójuk a törvényben meghatározott súlyos következmények terhe alatt — hivatalból fog megállapítani.

Kelt Miskolc, 1902. január 31.

Miskolc város adópenztári hivatala.

Nyilt-tér.**Utazáskor felette alkalmas!**

Rövid használat után nélkülözhetlen.

Egészségügyi hatóság által megvizsgálva!
(Bizonyítvány Bécs, 1887. j. ul. 3)

Kalodont

Nélkülözhetlen
Fogcréme

Előkelő higienikusok elismerik, hogy a száj és fogak rendszeres és alapos ápolása az egészségnek egyik főfeltétele. Különösen gyomor-morbajok ez által megakadályozhatók. Ez célra mint kipróbált szer a „Kalodont“ bizonyult, mely antiseptikus hatásánál fogva a szükségelt mechanikai tisztítás által a fogakra a legjobb hatással van.

Egy**bolthelyiség**

bolti állványokkal, valamint
egy 3 szobás lakás

a polgári és kereskedelmi iskola átellenében, Kun József-u. 20. sz.

f. é. május 1-től kiadó.

Bővebbet a fenti ház udvarában lakó **Spronz Dávid** tulajdonosnál.

Egy jó erkölcsű 14-15

éves ifju

tanulónak

felvétetik **Berzy László**

fűszer- festék-, vegyeskeres-

kedésében Miskolc.

A Miskolczi Takarékpénztár

LVII. évi

rendes közgyűlését

1902. évi február hó 23-án délután 2 és fél óraker tartja meg saját helyiségében, melyre a t. részvényesek tisztelettel meghívotnak.

Közgyűlés tárgyai:

1. Az igazgatóság s felügyelő bizottság jelentésének tárgyalása.
2. Számadások megvizsgálása, mérleg megállapítása és a nyereség felosztására vonatkozó intézkedés.
3. Négy felügyelő bizottsági tag választása és a választmány kiegészítése.

Kelt Miskolczon, 1902. január hó 25.

A Miskolczi Takarékpénztár igazgatósága.

A felügyelő bizottság által megvizsgált vagyon-mérleg, nyereség-vesztés-számla a hivatalos órák alatt az intézet helyiségében megtekinthető.

Dr. VAJDA GÉZA

egyetemes orvostudor, **szemorvos.**

Rendel d. u. 2-4-ig. Kossuth-utca 9. sz. alatt.

Kiadó lakás.

A Szemere-utca 19-ik szám alatti házban

egy 3 szobás szép lakás

előszobával, két külön bejárattal, mosókonyhával stb.

folyó évi május hó 1-től kiadó.

Ertekezhetni ugyanott az első lakásban.

THE MUTUAL

new yorki életbiztosító társaság.

A világ legnagyobb és leggazdagabb biztosító társasága.

Vagyon 1900. december 31-én | Biztosítási állomány 1900. decz. 31-én

1,687,840,168.45 frank | 5,914,496,829.12 frank

Felvilágosítással szolgál

Magyarországi vezérigazgatóság: Budapest, IV., Károly-körút 26.

és a borsodmegyei főügynökség:

Edelstein Aladár

Miskolc, Széchenyi-utca.

Szőlő-oltványok

szokványminőségben.

A legkiválóbb 42 bor- és csemegefajokban fajtisztán, teljes jótállással.

Élőkerítés

Gleditschia csemeték és magvak.

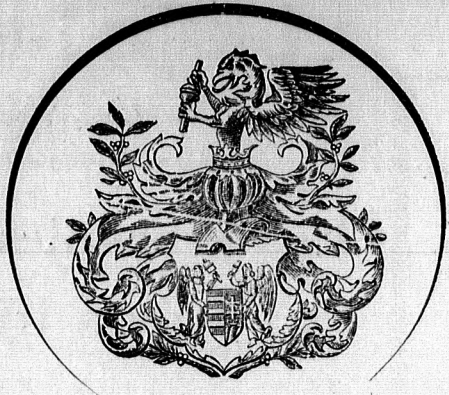
Uradalmaknak, községeknek három évi törlesztésre is adatik.

Óriás tövisű, igen gyorsan fejlődő sövénynövény. Ez az egyedüli melyből, oly örökös kerítés nevelhető pár év alatt, rendkívül csekély kiadással, melyen nemhogy ember, de semmiféle állat, még az apró nyulak sem hatolhatnak át. Minden rendeléshez rajzokkal ellátott ültetési és kezelési utasítás mellékeltek. Ezer csemete elég 200 méterre. **Ara 6 frt.**

Diócssemeték. Óriási jövedelmet biztosító voltánál fogva, ennek tenyészése számos gazdaságban az utóbbi időben rendkívül elterjedt. Színes fénynyomatu főárjegyzék ingyen és bérmentve küldetki minden rendelési kötelezettség nélkül. Az árjegyzésen kívül még egy olyan könyvet kap ezzel, ki azt címére ingyen és bérmentve küldetki kéri, mely nincsen az a ház, vagy család, a hol annak tartalmát haszonra ne fordítanák, városban, falun, pusztán, gazdag vagy szegény családnál egyaránt. Így még azoknak is igen érdekében áll, a kik rendelni semmit nem akarnak, mert benne számos oly közlemények foglaltatnak, melyek mindenkinek nagy szolgálatot tesznek. Czim:

„Ermellki első szőlő-oltvány telep”, Nagy Gábor, Nagy-Kágya, u. p. Székelyhid

SZELÉNYI és TÁRSA Miskolcz

Farsangi idényre

ajánljuk

a legdivatosabb anyagokkal

dúsan felszerelt

KÖNYVNYOMDÁNKAT

meghívók,

tánczrendek,

belépő-jegyek,

eljegyzési értesítések,

esküvői meghívók

elkészítésére.

Széchenyi-utca 34. szám.

Könyvnyomda ≈

≈ **Könyvkötészet**

Doboz-gyár ≈

Pontos kiszolgálás. ~ Elegáns kiállítás.

Könyv- és hirlap-kiadó vállalat.

A „SZABADSÁG” kiadó-hivatala.